

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (tredje avdelningen)
den 17 januari 2002 *

I mål T-47/00,

Rica Foods (Free Zone) NV, Oranjestad (Aruba), företrätt av advokaten
G. van der Wal, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

med stöd av

Konungariket Nederländerna, företrätt av H. Sevenster, i egenskap av ombud,
med delgivningsadress i Luxemburg,

intervenient,

* Rättegångsspråk: nederländska.

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av T. van Rijn och C. Van der Hauwaert, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

med stöd av

Konungariket Spanien, företrätt av N. Díaz Abad, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

intervenient,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EG) nr 2423/1999 av den 15 november 1999 om införande av skyddsåtgärder rörande socker med KN-nummer 1701 och blandningar av socker och kakao med KN-nummer 1806 10 30 och 1806 10 90, med ursprung i de utomeuropeiska länderna och territorierna (EGT L 294, s. 11),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

sammansatt av ordföranden J. Azizi samt domarna K. Lenaerts och M. Jaeger,
justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter förhandlingen den 5 juli 2001,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 Den 25 juli 1991 antog rådet beslut 91/482/EEG om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 263, s. 1, svensk specialutgåva, område 11, volym 18, s. 3, nedan kallat ULT-beslutet).
- 2 I artikel 101.1 i ULT-beslutet föreskrivs följande:

”Varor med ursprung i ULT skall importeras till gemenskapen utan tullar eller avgifter med motsvarande verkan.”

3 I artikel 102 i samma beslut fastställs följande:

”På import av produkter med ursprung i [ULT] skall gemenskapen inte tillämpa några kvantitativa restriktioner eller åtgärder med motsvarande verkan.”

4 I artikel 108.1 första strecksatsen i ULT-beslutet hänvisas till bilaga 2 till beslutet (nedan kallad bilaga 2) för definitionen av begreppet ursprungsvaror och de metoder för administrativt samarbete som är relaterade till detta. Enligt artikel 1 i denna bilaga skall en vara anses ha sitt ursprung i ULT, gemenskapen eller staterna i Afrika, Västindien och Stilla havet (nedan kallade AVS-staterna) om den antingen har helt producerats eller i tillräcklig grad behandlats eller bearbetats där.

5 Reglerna om kumulation av ursprung mellan EG och ULT och mellan AVS och ULT har införts i artikel 6.2 i bilaga 2, som har följande lydelse:

”När varor som helt framställs inom gemenskapen eller AVS-staterna bearbetas eller behandlas i ett ULT skall de anses som helt framställda i ULT.”

6 Genom rådets beslut 97/803/EG av den 24 november 1997 om revidering efter halva giltighetstiden av ULT-beslutet (EGT L 329, s. 50) infördes en ny artikel 108b i sistnämnda beslut. Av punkt 1 i denna bestämmelse framgår följande:

”... skall den kumulation av ursprung mellan AVS och ULT som avses i artikel 6 i bilaga II tillåtas för en årlig kvantitet på 3 000 ton socker.”

- 7 Genom beslut 97/803 begränsades emellertid inte tillämpningen av regeln om kumulation av ursprung mellan EG och ULT.

- 8 Kommissionen tillåts, enligt artikel 109.1 i ULT-beslutet, att vidta "nödvändiga skyddsåtgärder" om "tillämpningen av [ULT-beslutet] resulterar i allvarliga störningar i en ekonomisk sektor inom gemenskapen eller inom en eller flera av dess medlemsstater, eller om den resulterar i att deras externa ekonomiska stabilitet äventyras eller [om] det uppstår svårigheter som kan leda till en försämring inom en sektor av gemenskapens verksamhet eller i en region inom gemenskapen". Enligt artikel 109.2 i ULT-beslutet skall kommissionen välja "sådana åtgärder som så litet som möjligt stör associeringen och gemenskapens funktion". Dessa åtgärder "skall [dessutom] inte överskrida gränserna för vad som är strikt nödvändigt för avhjälpande av de svårigheter som har uppstått".

Den ifrågasatta förordningen

- 9 Med stöd av artikel 109 i ULT-beslutet antog kommissionen förordning (EG) nr 2423/1999 av den 15 november 1999 om införande av skyddsåtgärder rörande socker med KN-nummer 1701 och blandningar av socker och kakao med KN-nummer 1806 10 30 och 1806 10 90, med ursprung i de utomeuropeiska länderna och territorierna (EGT L 294, s. 11, nedan kallad den ifrågasatta förordningen).

- 10 Kommissionen ansåg nämligen att "den från och med 1997 kraftigt ökande importen av oförädlad socker med kumulerat EG-ULT-ursprung och blandningar av socker och kakao... med ursprung i [ULT]" utgör en risk för "en betydande försämring av funktionen hos den gemensamma organisationen av marknaden för socker och har mycket skadliga effekter för verksamheten hos gemenskaps-

företag inom sockersektorn” (punkt 1 och 2 i ingressen till den ifrågasatta förordningen).

- 11 För det socker som kommer i åtnjutande av kumulation av ursprung mellan EG och ULT har skyddsåtgärden formen av ett minimipris. I artikel 1.1 i den ifrågasatta förordningen föreskrivs således följande:

”Produkter med KN-nummer 1701 med kumulerat EG-ULT-ursprung får övergå till fri omsättning inom gemenskapen med befrielse från importtullar, endast under förutsättning att importpriset cif för oförpackad vara av standardkvalitet enligt rådets förordning (EEG) nr 793/72 om fastställande av standardkvalitet för vitsocker [EGT L 94, 1972, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 4, s. 101] inte underskrider det interventionspris som tillämpas för de aktuella produkterna.”

- 12 Vad beträffar blandningar av socker och kakao (varor som omfattas av KN-numren 1806 10 30 och 1806 10 90) med ursprung i ULT, föreskrivs i artikel 2 i den ifrågasatta förordningen att de, vid övergång till fri omsättning inom gemenskapen, skall ”underställas sådan gemenskapsövervakning som föreskrivs i artikel 308d i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93” av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1).

Bakgrunden, förfarandet och parternas yrkanden

- 13 Sökanden, som är etablerad på Aruba, ett territorium som ingår i ULT, importerar socker från gemenskapen, behandlar och bearbetar det och exporterar

det därefter till gemenskapen. Av det socker som importerar från gemenskapen producerar sökanden även blandningar av socker och kakao, som den exporterar till gemenskapen.

- 14 Sökanden har, genom handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 28 februari 2000, med stöd av artikel 230 fjärde stycket EG väckt talan om ogiltigförklaring av den ifrågasatta förordningen.

- 15 Konungariket Spaniens och Konungariket Nederländernas regering har, genom handlingar som inkom till förstainstansrättens kansli den 22 juni respektive den 7 juli 2000, i enlighet med artikel 115 i förstainstansrättens rättegångsregler ansökt om att få intervensera till stöd för kommissionens respektive sökandens yrkanden. Ordföranden på förstainstansrättens tredje avdelning biföll ansökningarna genom beslut av den 5 september 2000.

- 16 Konungariket Spanien inkom med en interventionsinlaga den 23 oktober 2000, över vilken parterna i målet bereddes tillfälle att yttra sig.

- 17 Konungariket Nederländerna har inte inkommit med någon interventionsinlaga.

- 18 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara den ifrågasatta förordningen, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

19 Kommissionen och Konungariket Spanien har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Upptagande till sakprövning

Parternas argument

20 Kommissionen har bestritt att talan kan tas upp till sakprövning. Kommissionen har påpekat att sökanden inte berörs personligen av den ifrågasatta förordningen. Kommissionen har i detta avseende hävdad att förordningen inte berör sökandeföretaget på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för det eller på grund av en faktisk situation som särskiljer det från alla andra befintliga och framtida företag som producerar socker eller blandningar av socker och kakao i ULT (domstolens dom av den 15 juli 1963 i mål 25/62, Plaumann mot kommissionen, REG 1963, s. 197, 223, svensk specialutgåva, volym 1, s. 181, 185, förstainstansrättens dom av den 14 september 1995 i de förenade målen T-480/93 och T-483/93, Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-2305, punkt 66).

- 21 Kommissionen har understrukit att sökanden, till skillnad från sökandena i de fall som ledde till domstolens dom av den 26 juni 1990 i mål C-152/88, Sofrimport mot kommissionen (REG 1990, s. I-2477), och till domen i de i föregående punkt nämnda förenade målen Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen, inte hade några varor som var på väg till gemenskapen när den ifrågasatta förordningen antogs. Till skillnad från vissa sökande i det fall som ledde till domstolens dom av den 17 januari 1985 i mål 11/82, Piraiki-Patraiki m.fl. mot kommissionen (REG 1985, s. 207), hade sökanden inte ingått några avtal som helt eller delvis inte kunde fullgöras på grund av den ifrågasatta förordningen.
- 22 Att sökanden sände skrivelser till kommissionen under det förfarande som föregick antagandet av den ifrågasatta förordningen är slutligen inte tillräckligt för att sökanden skall kunna anses vara personligen berörd av den ifrågasatta förordningen.
- 23 Sökanden har replikerat att den ifrågasatta förordningen har tvingande rättsverkningar som kan påverka sökandens intressen (förstainstansrättens dom av den 22 oktober 1996 i mål T-154/94, CSF et CSME mot kommissionen, REG 1996, s. II-1377, av den 25 juni 1998 i mål T-120/96, Lilly Industries mot kommissionen, REG 1998, s. II-2571, och av den 1 december 1999 i de förenade målen T-125/96 och T-152/96, Boehringer mot rådet och kommissionen, REG 1999, s. II-3427).
- 24 Den ifrågasatta förordningen utgör i realiteten ett förtäckt beslut som riktar sig till sökanden. Den ifrågasatta förordningen syftar nämligen till att hindra sökandens import till gemenskapen. Sökanden har till stöd för sin argumentation påpekat att det var på grundval av en prislista som felaktigt hänfördes till sökanden som kommissionen konstaterade att det socker som kom i åtnjutande av kumulation av ursprung mellan EG och ULT importerades till gemenskapen till ett pris som understeg interventionspriset och att det således gav upphov till illojal konkurrens.

- 25 Sökanden har därefter hävdatt att den direkt och personligen berörs av den ifrågasatta förordningen i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG.
- 26 Sökanden berörs direkt av den ifrågasatta förordningen, eftersom denna inte lämnar något utrymme för skönsmässig bedömning till medlemsstaterna, som skall tillämpa den (domstolens dom av den 5 maj 1998 i mål C-404/96 P, *Glencore Grain mot kommissionen*, REG 1998, s. I-2435).
- 27 Sökanden har, till styrkande av att den berörs personligen av den ifrågasatta förordningen, särskilt hänvisat till domarna i de ovan i punkt 21 nämnda målen *Piraiki-Patraiki m.fl. mot kommissionen* och *Sofrimport mot kommissionen*, till dom av den 18 maj 1994 i mål C-309/89, *Codorniu mot rådet* (REG 1994, s. I-1853; svensk specialutgåva, volym 15, s. 141), av den 11 februari 1999 i mål C-390/95 P, *Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen* (REG 1999, s. I-769), punkterna 25—28, och till domen i de ovan i punkt 20 nämnda förenade målen *Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen*, punkterna 59—80.
- 28 Sökandeföretaget har påpekat att det, tillsammans med *Emesa Sugar*, är ensamt om att producera socker och blandningar av socker och kakao på Aruba och är en av de största producenter av dessa produkter i ULT som redan exporterade socker till gemenskapen före antagandet av den ifrågasatta förordningen. Sökandeföretaget berörs personligen av den ifrågasatta förordningen, eftersom det ingår i en sluten del av en krets av olika företag, som är delvis öppen och delvis sluten (domen i målet *Codorniu mot rådet* och domen av den 11 februari 1999 i målet *Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen*, ovan punkt 27). De företag som berörs personligen är nämligen de som, innan den ifrågasatta förordningen antogs, exporterade de varor som omfattas av skyddsåtgärderna.
- 29 Sökandeföretaget var dessutom delaktigt i det administrativa förfarande som ledde till att den ifrågasatta förordningen antogs. Det har i detta hänseende hänvisat till olika skrivelser som har fogats till ansökan.

- 30 Kommissionen är skyldig att beakta de negativa återverkningar som en skyddsåtgärd riskerar att få på ekonomin i ULT och för de berörda företagen (domen av den 11 februari 1999 i målet Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen, ovan punkt 27). I sin egenskap av företag som exporterar varor som avses i den ifrågasatta förordningen skall sökanden därför anses som personligen berörd av denna, i synnerhet som kommissionen kände till vilka följder som skyddsåtgärden i fråga skulle få för sökanden.
- 31 Sökanden har dessutom påpekat att domstolen, i sin dom i målet Codorniu mot rådet (ovan punkt 27) och i sin dom av den 16 maj 1991 i mål C-358/89, Extramet Industrie mot rådet (REG 1991, s. I-2501), medgav att ett företag som på grund av en normativ rättsakt drabbas av katastrofala ekonomiska följder berörs personligen av denna rättsakt. Sökanden underströk vid förhandlingen att dess situation är jämförbar med den situation som sökanden befann sig i i det fall som föranledde domen i det ovannämnda målet Extramet Industrie mot rådet.

Förstainstansrättens bedömning

- 32 Artikel 230 fjärde stycket EG ger enskilda personer rätt att väcka talan bland annat mot ett beslut som, även om det utfärdats i form av en förordning, direkt och personligen berör dem. Syftet med denna bestämmelse är särskilt att förhindra att gemenskapens institutioner, genom att välja att använda sig av en förordning, utestänger en enskild från att föra talan mot ett beslut som berör honom direkt och personligen och, således, att precisera att den valda formen inte kan förändra en rättsakts karaktär (domstolens dom av den 17 juni 1980 i de förenade målen 789/79 och 790/79, Calpak och Società Emiliana Lavorazione Frutta mot kommissionen, REG 1980, s. 1949, punkt 7, och förstainstansrättens beslut av den 8 juli 1999 i mål T-12/96, Area Cova m.fl. mot rådet och

kommissionen, REG 1999, s. II-2301, punkt 24, och av den 12 juli 2000 i mål T-45/00, Conseil national des professions de l'automobile m.fl. mot kommissionen, REG 2000, s. II-2927, punkt 15).

- 33 Det som kännetecknar skillnaden mellan en förordning och ett beslut är huruvida den aktuella rättsakten har allmän giltighet eller inte (domstolens dom av den 6 oktober 1982 i mål 307/81, Alusuisse mot rådet och kommissionen, REG 1982, s. 3463, punkt 8, svensk specialutgåva, volym 6, s. 523, och beslutet i det i föregående punkt nämnda målet Conseil national des professions de l'automobile m.fl. mot kommissionen, punkt 15).
- 34 Förstainstansrätten konstaterar att den ifrågasatta förordningen har allmän giltighet. Den ifrågasatta förordningens bestämmelser om skyddsåtgärder skall nämligen tillämpas på all import till gemenskapen av socker, som kommer i åtnjutande av kumulation av ursprung mellan EG och ULT, och blandningar av socker och kakao med ursprung i ULT.
- 35 Även om kommissionen skulle ha konstaterat att det förekom illojal konkurrens på grundval av en prislista som felaktigt hänfördes till sökanden — vilket inte alls har bevisats (se nedan punkt 53) — är det ändå klart att den ifrågasatta förordningen riktar sig till alla företag som faktiskt eller potentiellt berörs av den varuimport som avses i nämnda förordning.
- 36 Att den ifrågasatta förordningen har allmän giltighet utesluter emellertid inte i sig att den direkt och personligen kan beröra vissa fysiska eller juridiska personer (se domen i det ovan i punkt 27 nämnda målet Codorniu mot rådet, punkt 19, domen i de ovan i punkt 20 nämnda förenade målen Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen, punkt 66, och dom av den 13 december 1995 i de förenade målen T-481/93 och T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-2941, punkt 50).

- 37 Förstainstansrätten konstaterar i detta hänseende att sökanden berörs direkt av den ifrågasatta förordningen, eftersom denna inte lämnar något utrymme för skönmässig bedömning till medlemsstaterna, som skall tillämpa den (domen av den 14 september 1995 i de ovan i punkt 20 nämnda förenade målen Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen, punkt 63).
- 38 När det gäller frågan huruvida sökanden berörs personligen av den omtvistade förordningen, erinras om att det för att en fysisk eller juridisk person skall anses vara personligen berörd av en rättsakt med allmän räckvidd är nödvändigt att rättsakten i fråga angår personen på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för denne eller på grund av en faktisk situation som särskiljer denna person från varje annan person (domen i det ovan i punkt 20 nämnda målet Plaumann mot kommissionen, REG 1963, s. 223, förstainstansrättens beslut av den 30 september 1997 i mål T-122/96, Federolio mot kommissionen, REG 1997, s. II-1559, punkt 59, och beslutet i det ovan i punkt 32 nämnda målet Conseil national des professions de l'automobile m.fl. mot kommissionen, punkt 20).
- 39 Att sökanden skulle vara en av de största producenterna av socker och blandningar av socker och kakao i ULT och att det endast skulle finnas två företag på Aruba som är verksamma på detta område innebär inte att sökanden särskiljs i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG. Sökanden befinner sig nämligen i en objektivt bestämd situation som är jämförbar med den situation som alla andra befintliga eller framtida aktörer i ett ULT, verksamma på sockermarknaden, befinner sig i (beslutet i det i föregående punkt nämnda målet Federolio mot kommissionen, punkt 67).
- 40 Sökanden har emellertid hävdat att kommissionen enligt lag var skyldig att undersöka sökandens särskilda situation innan den antog den ifrågasatta förordningen.

- 41 Det är viktigt att erinra om att den omständigheten att en gemenskapsinstitution på grund av särskilda bestämmelser är skyldig att ta hänsyn till de följder som den rättsakt som den har för avsikt att anta kan få för vissa enskildas situation innebär att de senare särskiljs (domarna i de ovan i punkt 21 nämnda målen Piraiki-Patraiki m.fl. mot kommissionen och Sofrimport mot kommissionen, domen av den 11 februari 1999 i det ovan i punkt 27 nämnda målet Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen, punkterna 25—30, och domen av den 14 september 1995 i de ovan i punkt 20 nämnda förenade målen Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen, punkt 67).
- 42 I detta hänseende har domstolen och förstainstansrätten fastslagit att det av artikel 109.2 i ULT-beslutet framgår att kommissionen, när den har för avsikt att vidta skyddsåtgärder med stöd av artikel 109.1 i ULT-beslutet, och i den mån omständigheterna i fallet inte utgör något hinder, är skyldig att inhämta upplysningar om de negativa återverkningar som dess beslut riskerar att få på ekonomin i ifrågavarande ULT eller för de berörda företagen (domen av den 11 februari 1999 i det ovan i punkt 27 nämnda målet Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen, punkt 25, och domen av den 14 september 1995 i de ovan i punkt 20 nämnda förenade målen Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen, punkt 70). Det särskilda skydd som de berörda företagen åtnjuter enligt artikel 109.2 i ULT-beslutet innebär att dessa särskiljs i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG.
- 43 Förstainstansrätten skall följaktligen undersöka om sökanden kan anses som ett berört företag enligt artikel 109.2 i ULT-beslutet.
- 44 Av rättspraxis framgår att företag som har varor som är på väg till gemenskapen när skyddsåtgärden vidtas har ovannämnda egenskap (domen i det ovan i punkt 21 nämnda målet Sofrimport mot kommissionen, punkterna 11 och 12, och domen av den 14 september 1995 i de ovan i punkt 20 nämnda förenade

målen Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen, punkt 76). Det har mer generellt fastslagits att företag som har ingått avtal som helt eller delvis inte har kunnat fullgöras på grund av skyddsåtgärden skall anses som berörda företag enligt artikel 109.2 i ULT-beslutet (domen i det ovan i punkt 21 nämnda målet Piraiki-Patraiki m.fl. mot kommissionen, punkt 28, och domen av den 14 september 1995 i de ovan i punkt 20 nämnda förenade målen Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen, punkt 74).

- 45 Sökanden har emellertid inte påstått att den hade varor som var på väg till gemenskapen när den ifrågasatta förordningen antogs. Förstainstansrätten konstaterar dessutom att den ifrågasatta förordningen i detta fall inte utgör något hinder för att fullgöra de avtal som sökanden ingått. Den ifrågasatta förordningen innebär nämligen inte att det införs någon tullkvot, utan endast att det införs ett minimipris som underskred det pris som sökanden tillämpade på socker som omfattas av kumulation av ursprung mellan EG och ULT (artikel 1) och att gemenskapsövervakning införs för blandningar av socker och kakao med ursprung i ULT (artikel 2).
- 46 Det skall dessutom undersökas huruvida sökandeföretaget med stöd av andra omständigheter kan anses som ett berört företag enligt artikel 109.2 i ULT-beslutet (domen av den 14 september 1995 i de ovan i punkt 20 nämnda förenade målen Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen, punkt 74) eller huruvida det, vid avsaknad av denna egenskap, har angett andra omständigheter som innebär att det särskiljs från alla andra ekonomiska aktörer.
- 47 Sökanden har härvid i sin replik hänvisat till "återverkningar av [den ifrågasatta] förordningen på dess situation" och till och med till "katastrofala ekonomiska följder" orsakade av förordningen. Sökanden har i detta avseende hänvisat till domen i det ovan i punkt 31 nämnda målet Extramet Industrie mot rådet.

- 48 Förstainstansrätten erinrar emellertid om att den ifrågasatta förordningen inte utgör något hinder för att fullgöra de avtal som sökanden ingått (se ovan punkt 45).
- 49 Sökanden har som svar på en skriftlig fråga från förstainstansrätten angett att priset på det socker som den exporterade till gemenskapen enligt reglerna om kumulation av ursprung mellan EG och ULT översteg interventionspriset på denna vara med cirka 10 procent under perioden före antagandet av den ifrågasatta förordningen. Sökanden kan under dessa förhållanden inte anses ha bevisat att artikel 1 i den ifrågasatta förordningen, vari det föreskrivs att "[p]rodukter med KN-nummer 1701 med kumulerat EG-ULT-ursprung får övergå till fri omsättning inom gemenskapen med befrielse från importtullar" endast under förutsättning att det sker till ett pris som inte "underskrider det interventionspris som tillämpas för de aktuella produkterna", kunde ha en negativ inverkan på dess ekonomiska verksamhet. Artikel 2 i den ifrågasatta förordningen, som innebär att blandningar av socker och kakao med ursprung i ULT underställs gemenskapsövervakning och att medlemsstaterna för detta ändamål åläggs skyldigheter i fråga om statistik, har inte kunnat drabba sökandens export av dessa blandningar till gemenskapen.
- 50 Sökanden kunde vid förhandlingen, efter en fråga från förstainstansrätten, för övrigt inte lämna någon uppgift angående huruvida den skulle ha drabbats av någon som helst skada till följd av den ifrågasatta förordningen.
- 51 Sökanden kan under dessa förhållanden inte anses ha styrkt att den ifrågasatta förordningen fick negativa återverkningar på dess situation som kommissionen borde ha beaktat (domen av den 11 februari 1999 i det ovan i punkt 27 nämnda målet *Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen*, punkt 25, och domen av den 14 september 1995 i de ovan i punkt 20 nämnda förenade målen *Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen*, punkt 70). Sökanden kan i ännu mindre grad anses ha styrkt att den ifrågasatta förordningen skulle ha vållat den en särskild skada som innebär att sökanden särskiljs från alla andra ekonomiska aktörer i den mening som avses i domen i det ovan i punkt 31 nämnda målet

Extramet Industrie mot rådet (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 20 juni 2000 i mål T-597/97, Euromin mot rådet, REG 2000, s. II-2419, punkt 49).

- 52 Sökanden har dessutom påpekat att den ifrågasatta förordningen grundas på uppgifter, däribland en prislista, som felaktigt hänfördes till sökanden. Denna omständighet innebär, enligt sökanden, att den särskiljs i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG.
- 53 Förstainstansrätten konstaterar först att sökandens påstående bestämt har emotsagts av kommissionen. Under alla omständigheter framgår det inte av den ifrågasatta förordningen att bedömningen av de svårigheter som enligt kommissionen gjorde det nödvändigt att vidta skyddsåtgärder skulle ha grundats på uppgifter som var hänförliga till sökandens verksamhet. Sökandens argument, som inte stöds av någon uppgift i handlingarna i målet, skall följaktligen underkännas på grund av otillräcklig bevisning (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 51 nämnda målet Euromin mot rådet, punkterna 46—49).
- 54 Sökanden har slutligen hänvisat till en skriftväxling som skedde mellan sökanden och kommissionen från slutet av juni till slutet av oktober 1999.
- 55 Att en person på ett eller annat sätt deltar i det förfarande som leder till antagande av en gemenskapsrättsakt utmärker denna person med avseende på rättsakten i fråga enbart när vissa processrättsliga skyddsregler har föreskrivits för denna person i de tillämpliga gemenskapsbestämmelserna (förstainstansrättens beslut av den 9 augusti 1995 i mål T-585/93, Greenpeace m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-2205, punkterna 56 och 63, och beslutet i det ovan i punkt 32 nämnda målet Area Cova m.fl. mot rådet och kommissionen, punkt 59).

- 56 Det finns emellertid ingen bestämmelse i gemenskapsrätten som ålägger kommissionen att, innan den vidtar en skyddsåtgärd med stöd av artikel 109.1 i ULT-beslutet, iaktta ett förfarande i vilket företagen i ULT skulle ha rätt att göra anspråk på vissa rättigheter eller ens att yttra sig (se, för ett liknande resonemang, beslutet i det i punkt 32 ovan nämnda målet *Area Cova m.fl. mot rådet och kommissionen*, punkt 60, och förstainstansrättens dom av den 7 februari 2001 i de förenade målen T-38/99—T-50/99, *Sociedade Agrícola dos Arinhos m.fl. mot kommissionen*, REG 2001, s. II-585, punkt 48).
- 57 Av det ovan anförda följer att sökanden inte kan anses vara personligen berörd av den ifrågasatta förordningen. Eftersom sökanden inte uppfyller ett av villkoren för upptagande till sakprövning i artikel 230 fjärde stycket EG skall förevarande talan avvisas.

Rättegångskostnader

- 58 Enligt artikel 87.2 i förstainstansrättens rättegångsregler skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökanden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.
- 59 Med tillämpning av artikel 87.4 i rättegångsreglerna skall Konungariket Spanien och Konungariket Nederländerna, som har intervenerat till stöd för kommissionens respektive sökandens yrkanden, bära sina rättegångskostnader.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

följande dom:

- 1) **Talan avvisas.**
- 2) **Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.**
- 3) **Intervenienterna skall bära sina rättegångskostnader.**

Azizi

Lenaerts

Jaeger

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 17 januari 2002.

H. Jung

Justitiesekreterare

M. Jaeger

Ordförande